

Cleisostoma williamsonii

Een beetje persoonlijke geschiedenis:

Jaren geleden kocht ik bij een kweker een *Cichlochista* specie. Het zat op een origineel twijgje en onderaan zat er een 'grassprietje'. Veel meer dan een grassprietje kon je het niet noemen. Ik vroeg de kweker wat het was. Hij wist het ook niet zeker, maar hij dacht mogelijk toch een zaailing van een orchidee te moeten herkennen. De *Cichlochista* bloeide en deed het jarenlang goed. Tot hij er na vele jaren de brui aan gaf. Het grassprietje werd door de jaren een heuse spriet. En het was duidelijk een orchidee. Priemdunne, rolronde bladeren, zo'n 8-tal cm lang, ingeplant op een steel om de twee tot drie cm en nog steeds op hetzelfde twijgje. Al hing het er nog amper aan vast. Enkele oude wortels maakten dat het er nog net aanhing, zo'n tiental cm onder de positie waar het oorspronkelijk ontsproot, want de steel groeide naar onder toe en door de jaren waren er toch al vele tientallen bladeren ontwikkeld. Er waren er ook al heel wat van afgevallen.

Eind 2005 bloeide het voor het eerst keer en november 2006 weer. De bloemtak was slechts 1 tot 12cm lang en droeg een vijftien-tal bloemen. Aanvankelijk maakte ik wat foto's die ik op diverse forums plaatste in de hoop de naam zo te kunnen achterhalen. Ik kreeg evenwel weinig reacties. Tenslotte restte me niets anders dan zelf op zoek te gaan. In het boek 'Orchids of Java' van J.B.Comber vond ik een sleutel die me bij het geslacht *Cleisostoma* bracht. Over een soortnaam had ik nog geen zekerheid. Ook op internet vond ik wat informatie. *Cleisostoma williamsonii* zou het zijn, al durf ik daar geen gif op innemen. Er zouden immers 89 verschillende species zijn beschreven volgens de KEW-list. Op de site van de Swiss Orchid Foundation vond ik een mooie foto en herbarium materiaal.

Beschrijving:

Het geslacht heeft dus kenmerkend een monopodiale groeivorm, meestal met smalle gevouwen bladeren, soms ook rolronde. De bloemaar is hangend met veel kleine bloemetjes. De sepalen en petalen zijn allemaal ongeveer even lang. De lip is drielobbig met een duidelijke spoor aan de basis. Daar binnenin zit een callus of aangroei die vastzit aan het zuiltje.

Naamverklaring :

De naam stamt van het Griekse kleistos (gesloten) en stoma (mond) Het geslacht was voor het eerst beschreven in 1825 door C.L. Blume. De naamtoekenning refereert naar de callus die haast de toegang tot de spoor afblokt.

Veel soorten van dit geslacht zijn beschreven geweest als *Sarcanthus*, maar later ingedeeld als *Cleisostoma*. Vandaar dat er af en toe nog de naam *Sarcanthus* wordt gebruikt voor aangeboden soorten, voortvloeiend uit oude beschrijvingen.

Habitat:

Deze soort is dus duidelijk een twijgepifiet. De manier waarop hij in mij bezit kwam, maakt dat duidelijk. Hij moet erg veel licht krijgen en een hoge luchtvochtigheid. Ook een hogere temperatuur is nodig. Het is absoluut niet geschikt om in pot gekweekt te worden en dus ook moeilijker houdbaar in de huiskamer.

Cleisostoma williamsonii

Bloeitijd:

Bij mij in de kas bloeit hij in het late najaar, maar in de natuur waarschijnlijk voor het regenseizoen.

Verspreiding:

Vanaf Buthan over verschillende landen in Zuidoost-Azië tot in West-Maleisië en enkele Indonesische eilanden.

Cleisostoma williamsonii

Soorten:

Ik vond 89 verschillende vermeldingen van soorten met dezelfde geslachtsnaam in KEW's list of monocots als correct toegekende namen, en zelfs 229 vermeldingen met inbegrip van synoniemen en variëteiten. Te veel om op te sommen dus.

Bibliografie:

- Orchids of Java by J.B.Comber KEW-uitgave ISBN 0 947643 21 4
- www.orchidenthusia.com
- [Kew Check List](#)
- <http://orchid.unibas.ch/site.home.php>

Cleisostoma williamsonii

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

